5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 300 **Ediția de seară** SAMBATA 29 (11) OCTOMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

ANUNCIURI
PAGINA IV
Linia corp. 7 Bani 60
Idem pag. IV „ 50
Inserții și reclame 3,50 linia
Mortuare după mărime de la 50-150 lei

Directori: VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAȘI

Artileria noastră alungă un monitor și două vedete austriace

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat oficial No. 75

Din 28 Oct. 1916, ora 7 dim.

FRONTUL de NORD și NORD-VEST

Pe frontiera de Vest a Moldovei și pînă la Predeluș, situația neschimbată.

In valea Prahovei, lupte foarte violente, mai ales pe flancul nostru stîng.

In regiunea Dragoslavelor, acțiune de artilerie.

Luptele continuă pe stînga Oltului.

In valea Jiului și la Orșova, situația neschimbată.

Frontul de Sud

Pe Dunăre, foc de artilerie.

Un monitor și două vedete inamice cari se apropiaseră de portul Ramadan (Giurgiu) au fost silite de focul nostru să se retragă.

In Dobrogea, nimic nou.

Cine poate trece frontiera

Marele stat-major aduce la cunoștința tuturor următoarele dispoziții relative la autorizațiunile de trecerea frontierei.

Sub nici un pretext nu se va mai permite eșirea din țară a ofițerilor activi sau de rezervă.

Se excepteză dela această dispoziție numai ofițerii cari ar fi trimiși cu însărcinări speciale în interesul armatei.

De asemenea nu este permisă eșirea din țară a bărbaților cari n'au vîrsta de 50 ani împliniți, oricari ar fi motivele invocate.

In ceea ce privește pe specialiști și profesioniști nemobilizabili, ei nu vor putea părăsi țara decît dacă au depășit vîrsta de 65 ani, de oarece situațiunea lor este prevăzută în dispozițiunile legei de rechiziție la art. 6.

*

Autorizațiunile de trecerea frontierei se vor elibera numai de marele stat-major P. S., care este singur autorizat a rezolva asemenea cereri.

VICTORIILE FRANCO-ENGLEZE

Președintele republicei franceze la Verdun

Paris, 27. — Președintele republicei a stat două zile în mijlocul trupelor armatei din Verdun, pe care a felicitat-o pentru victoria repurtată.

A împărțit decorații ofițerilor și soldaților cari s'au distins mai mult în cursul luptelor din urmă. A atîrnat Crucea Legiunei de onoare de drapelul regimentului de infanterie colonială care, c'un iureș irezistibil, a pus stăpînire pe fortul Douaumont. (T. F. F.)

Comunicat britanic

Paris, 27. — In urma unui violent bombardament, germanii au încercat în cursul nopții, fără succes, să dea o lovitură asupra tranșeelor britanice, la est de Beaumont-Hamel. Nimic de semnalat pe restul frontului.

Pentru a continua.

Germanii contraatacă zadarnic pe Somme

Paris, 27.— La nordul Sommei artileria franceză a împrăștiat aglomerări de trupe germane la est de Saillisel.

La sudul Sommei germanii au bombardat cu violență pozițiunile pe cari francezii le-a cucerit eri. Bateriile franceze au contrabătut cu eficacitate artileria germană și au luat sub focul lor trupele dușmane în marș. Numărul prizonierilor, făcuți de francezi eri la est și nord-est de Chaulnes, se ridică acum la 659, dintre cari 11 ofițeri.

Pe malul drept al Meuzei luptă de artilerie, mai activă în regiunile Damloup și Douaumont. (T. F. F.)

Situația militară pe frontul francez

Paris, 26.— La sud de Somme, noaptea a fost relativ liniștită. Germanii s'au mărginit să bombardeze noile poziții franceze în sectorul fabricei de zahăr Ablaincourt.

Canonadă intermitentă pe restul frontului.

La nord-est de Pont-a-Mousson, două avioane germane au fost doborîte de un pilot francez, în luptă aeriană; unul a căzut aproape de Vieville-en-Haye, altul spre Vilcey-sur-Trey. In noaptea de 6—7, avioane franceze de bombardament au aruncat 1200 kgr. de proiectile asupra aerodromului dela Frescatti și 1200 kgr. proiectile asupra gării militare dela Chambley. Obiectivele au fost atinse. (T. F. F.)

Marile pierderi pricinuite de englezi germanilor pe Somme

Karnarvon, 27. — **Comunicatul oficial britanic cu data de 25 cor., orele 6 și 54 seara, anunță că ploaia a continuat să cadă și în cursul acestei zile.**

La sud de Ancre a fost o considerabilă bombardare inamică asupra frontului nostru dela les Boeufs. Noi de asemenea am bombardat tranșeele de sprijin ale inamicului din apropiere de Armentieres și Wytehalle.

Ultimul comunicat britanic cu data de 26, orele 10 și 35 dimineața, anunță că la 25 seara a fost o puternică bombardare din partea inamicului asupra frontului nostru dela vest de Beaumont, unde inamicul a făcut o încercare, lipsită de succes, de a înainta în tranșeele noastre.

Timpul continuă să fie urît.

*

Corespondentul ziarului Times, de pe lîngă marele cartier britanic, spune că lucrările continuă în mod metodic. Noi am avansat la marginea extremă a liniei noastre din apropiere de punctul de joncțiune cu francezii și am cucerit tranșeea culminantă, cu pierderi foarte mici. Am intrat într'o tranșee — Huzy (?) — ajungînd astfel la un punct care amenință poziționea germană din fața localității Warlencourt.

Corespondentul ziarului Morning Post anunță că noi suntem la 800 de yarzi spre cimitirul le Transloy și 3 mile pătrate spre vest de satul cu același nume.

Corespondentul ziarului Daily Mail anunță că germanii continuă de cîteva săptămîni să facă sacrificii: zece mii au fost omorîți și răniți de focul nostru mai înainte ca ei să descarce focul. Printr'o stație particulară germană trec zi și noapte răniți. Descriind bombardarea artileriei, corespondentul zice că noi am tras focuri cu o repeziciune nimitoare, aruncînd bombe pe o distanță de 15 mile.

Italia
trimite un nou contingent de trupe în Macedonia

Roma, 24. — Anunțînd trimiterea unui nou contingent de trupe italiene la Salonic, Tribuna din Roma constată că înțelegerea arată prin aceasta, ca și prin alte măsuri cari vor fi luate în curînd, că vrea să lovească pe dușman pe sectorul poate cel mai delicat.

Sporirea armatelor din Macedonia e într'o legătură directă cu acțiunea desfășurată de italieni în Epir, acțiune care a dus pînă acuma la ocuparea și stăpînirea drumurilor spre teatrul macedonean, fiind ultimele căi de comunicație ale austro-germanilor cu Grecia. Și toate acestea chiar în momentul cînd Aliații se grăbesc să înlăture primejdia pe care Grecia o înfățișa în spatele armatelor lui Sarrail și cînd teatrul balcanic devine, prin urmare, unul din cele mai importante și urgente pentru situația Românei.

Corriere d'Italia tot cu privire la acest nou transport de trupe italiene în Macedonia, scrie: Putem nădăjdui că operațiile pe frontul balcanic vor avea o grabnică desfășurare, așa în cît vor contribui, împreună cu acțiunea trupelor rusești, să producă pe teatrul oriental, o situație prielnică românilor.

Ziarele austriace nu pot să-și ascundă ciuda pentru progresele făcute de trupele italiene în Albania.

Neue Freie Presse scrie că planul italienilor e cu atît mai primejdios, cu cît noua lor ofensivă — dacă ținem socoteală de natura terenului — nu va putea să se desfășure decît spre Berat și Monastir pe drumul Koriță. (A. T. I.)

Austro-germanii
recunosc nesuccesul lor în Transilvania

Coltano, 27.—Presa austro-germană este silită să recunoască importanța rezistenței armatei române, care a oprit înaintarea lui Falkenhayn.

Ziarul „Voralberger-Tagblatt" scrie în legătură cu luptele de pe frontul Transilvaniei că românii se bat cu un curaj extraordinar, dînd dovadă de vitejia pe care le-o recunoaște istoria.

„Grazer Tagblatt" scrie că înaintarea austro-germanilor a fost oprită de rezistența *solidă* a trupelor românești. (T. F. F.)

Generalul Dragalina
de TAKE IONESCU

Cît a trăit nu l'am văzut niciodată. Pînă la 1915 nici n'am auzit vre-odată numele său. Fără îndoială acest om se mărginea în viața sa de soldat, și, deși părinte al unei familii numeroase, nu solicita nimic vre-odată pentru dînsul nici pentru familia sa.

L'am văzut pe el, mort în sinul gloriei, urmat de cei doi fii ai săi, doi ostași dintre cari cel mai mare fiind rănit ca și tatăl său la brat, ascundea cu curajul său stoic îndoita durere: suferința fizică a ranei și oroarea morală a despărțirei vecinice.

Dragalina nu e singurul general român pe care ni l'a răpit războiul actual. Acest pămînt al Olteniei ne-a smuls deja pe altul. Dar Dragalina a fost rănit într'o luptă pe care a avut norocul s'o vadă încheindu-se cu o strălucită victorie înainte de a închide ochii pentru totdeauna. Dragalina a gustat bucuria revanșei; el a [illegible] pămîntul său de durere cea mai frumoasă victorie ce am înregistrat-o pîn'acum.

Această victorie s'a cîștigat în potriva Germanilor, în potriva faimoșilor bavarezi ce trec drept elita armatelor teutone, și ea a fost desăvîrșită, de nedisputat fiind însoțită de mii de prizonieri, de tunuri, de mitraliere, fără de a mai număra cei 1400 de cai ce i-a ucis însuși vrăjmașul.

Astfel a murit acest om, care cînd a fost adus în fața hirurgului din Craiova, a întrebat în tocmai ca un erou al lui Plutarh:

— Doctore, cum aș putea fi vindecat mai repede ca să mă întorc la bătălie, fie că-mi vei păstra sau că-mi vei tăia un brat?

Și cînd doctorul i-a răspuns: „tăindu-vă bratul, vindecarea se va face mai repede", generalul a zis:

— El bine, atunci taie-mi-l doctore, tot mi-era de ajuns unul.

Printr'una din acele fatalități pe cari le întîlnim foarte des în istorie, bratul lui Dragalina a fost tăiat cu mult mai tîrziu și în zadar. Dar în tot timpul boalei sale, acest general care a suferit totuși cel mai crunt dintre martiri, nu avea altă grijă de cît: operațiunile din valea Jiului unde voia să se întoarcă cît mai curînd.

Soarta n'a voit însă să-i împlinească voința.

Ce nenorocire pentru noi toți! La 1915 am aflat pentru întîia dată numele lui Dragalina. Acest nume se afla pe buzele tuturor ofițerilor de pe valea Prahovei. Toți îmi spuneau că șeful lor Dragalina prețuia tot atît dacă nu și mai mult decît toate fortificațiile.

La isbucnirea războiului, generalul Dragalina n'a mai comandat pe valea Prahovei, ci la Cerna. El era din Banat, a fost dar așezat în fața Banatului. Și și-a făcut întru'atît de bine datoria la chemarea ce i s'a dat, în cît a cucerit cît ai clipi din ochi puternicele fortificații austriace pe cari Kaiserlik le crezuse de neluat și se legă atît de puternic de ele, în cît ai noștri, soldații lui Dragalina, le stăpînesc și astăzi.

Ce emoțiune adîncă trebue să fi simțit acest mare patriot în ziua în care el, român din Banat, el care a purtat ca sub-locotenent haina robiei a Habsburgilor, a trecut frontiera Banatului în fruntea soldaților români din România liberă, a soldaților Regelui Ferdinand, a acestui Rege care, ca mare român ce e și ca adevărat soldat, a venit să cinstească funeraliile eroicului său general?

Dragalina trebue să fi văzut în clipa aceea o întreagă existență. A trebuit să fi simțit în inima sa, răzbunate într'o clipă durerile milenare ale scumpei sale națiuni, în clipa aceea cînd și-a pus piciorul ca învingător pe pămîntul unde fusese născut sclav.

Căci Dragalina nu era numai un soldat mare; dînsul era un om în toată accepțiunea cuvîntului.

Splendidul ordin de zi ce-l dădu primei armate în ziua în care putu s'o comande, manifestul său către locuitorii Banatului, sunt documente ce vor rămîne ca să facă în vremurile d'apoi mărturie măreției sufletului său.

Dragalina n'a pierdut nimic murind atît de tînăr. Dînsul a cunoscut două bucurii supreme pe cari atîți alții le-au așteptat de mai multe veacuri: A intrat ca liberator pe pămîntul natal și a bătut soldații Kaizerului de la Berlin.

Dar noi, România, națiunea română, suntem aceia ce am suferit o pagubă ireparabilă prin moartea lui Dragalina.

Sămînță de erou, resari înc'o dată pe pămîntul nostru sfînt.

DUPA DOUA LUNI de RAZBOI

Operațiunile României în raport cu operațiunile Aliaților

— Ce urmăreau germano-austriacii în bătălia din Valea Jiului.—Importanța Dunării în planul german —

Rezistența eroică de o lună și mai bine a oștirii românești împotriva presiunei, și puternică și grăbită, pe care germano-austro-ungarii o încearcă asupra fronturilor noastre, îndreptățește astăzi o cercetare mai amănunțită a totalului operațiunilor începute la 14 August a. c., în trecătorile Carpaților.

Din această cercetare e firesc să reiasă — pentru opinia publică dela noi și de aiurea — o explicațiune mai lămuritoare nu numai asupra înțelesului și temeiniciei operațiunilor noastre inițiale, dar și a înrîuririi acestor operațiuni asupra rezultatelor obținute de aliații noștri pe alte fronturi.

Păstrînd defensiva la Sud și luînd ofensiva pe frontul de Nord, unde aveam de desbătut un proces național, care ne frămînta de veacuri și gîndurile și sufletele, — motivam temeinicia considerațiunilor politice cari au hotărît intrarea noastră în acțiune și, în acelaș timp, răspundeam cu această tactică considerațiunilor de ordin militar, impuse nu numai de lungimea frontierei noastre, dar și de forma ei geografică cu totul specială.

Trecînd deci Carpații în condițiunile știute și cari au provocat în vizuina „tigrilor" dela Budapesta frigurile de îngrijorare, al căror ecou a trecut frontierele monarhiei dualiste, am reușit să formăm repede un front în linie dreaptă dela Căliman la Făgăraș, străbătînd astfel în plin centru al Ardealului.

In timpul acesta bulgarii, cărora nu le declarasem război, nici acum și nici atunci cînd mergeau să-și înfăptuiască un ideal național discutabil, ne atacă pe tot frontul, și în deosebi pe frontul dobrogean, punînd la contribuție sprijinul diviziilor germano-turcești, care și-au numărat însă morții cu mille în șanțurile dela Turtucaia, — dușmanul, superior în număr, a înaintat pe frontul de Sud, silindu-ne la o retragere, — întreruptă cîtăva vreme prin victoria noastră în prima mare bătălie din Dobrogea — retragere reluată apoi însă cu avantagii pentru inamicul veșnic superior numericește.

Succesul germano-bulgar de pe frontul nostru de Sud, i-a costat în schimb o înfrîngere serioasă pe frontul dela Salonic, unde armatele generalului Sarrail luînd ofensiva, au ocupat Florina, înaintînd victorioase spre Monastir, în timp ce bulgarii siliți de noi își degarnisiseră frontul lor de Sud, ca să întărească cu noui rezerve armatele trimise în contra României pe frontul dobrogean. Odată cu aceasta altă înfrîurire a acțiunii noastre, se marca pe frontul de vest al Aliaților, unde marele succes franco-englez de pe Somme aproape coincida cu ofensiva românească în Ungaria.

Iată prin urmare cum, chiar dela începutul intrării noastre în linia de foc alături de Quadruplă, contribuim în chip vădit la succesul în ansamblu al operațiunilor acestora.

*

Din luna Septembrie însă rzboiul nostru intră într'o fază nouă, fără să-și piardă totuși repercusiunea asupra unuia sau altuia din fronturile aliaților;—de altfel, se va vedea că după cum prin ofensivă, am provocat degarnisirea fronturilor vrăjmașe, tot astfel acțiunea noastră defensivă a silit pe inamic la această operațiune. In graba ce o simțea de a exercita o presiune puternică asupra frontului românesc, care constitue pentru Ungaria primejdia imediată și de căpetenie prin chiar faptul că amenință să înunde în scurt timp totalitatea teritoriilor revendicate de noi, inamicul a trebuit să întărească cu forțe noui atacul împotriva noastră.

Pe de altă parte ocuparea Orșovei de către trupele românești, asigurîndu-ne întreaga stăpînire a Dunărei, lipsea pe inamic de cea mai seamă arteră de aprovizionare a turco-bulgarilor, reduși astfel la liniile ferate Belgrad și Semendria, cari au sarcina să satisfacă singure astăzi necesitățile aprovizionării, realizate pînă atunci prin încă cinci linii ferate în legătură cu Dunărea la Vidin, Lompalanca, Samoviț, Șistov și Rusciuk.

Așa dar importanța Dunărei pe deoparte și presiunea noastră de la Nord pe de alta parte, a impus Puterilor centrale o ofensivă puternică contra frontului românesc, ofensivă care în Septembrie, începe să se desemneze prin cei dintîi atac serios inamic la Jiu, urmat de o acțiune cu deosebire accentuată spre Olt, Rucăr și Predeal, în timp ce armatele noastre de pe frontul de Vest, executau din considerațiuni strategice, o revagere voită spre granița Moldovei.

Cu toată această presiune puternică însă, din regiunea Dragoslavelor și din valea Prahovei, rezistența armatelor românești a întrecut așteptările vrăjmașului, care s'a văzut astfel silit să întărească cu noui rezerve frontul dinspre România, dar în acelaș timp, să-și slăbească prin degarnisire fronturile din Franța, Rusia și Italia.

In timp ce se identifica pe frontul românesc prezența unor unități din diviziunile germane dela Verdun, francezii luau acolo ofensiva și cîștigau într'o singură bătălie tot ce armatele germane cuceriseră la Verdun în luni de luptă și cu sacrificiul a peste 500.000 de oameni.

In vremea aceasta diviziile germane aruncate împotriva noastră atacau cu disperare pe tot lungul frontului românesc, stăruind în special asupra presiunii din valea Jiului; pe aci germanii sperau să invadeze spre Sud, tăind retragerea forțelor noastre de la Orșova, și ocupînd astfel dintr'o lovitură și malul românesc al Dunării, care și-ar fi reluat pentru germano-bulgari rolul important al unei artere principale de aprovizionare.

Atacul de pe valea Jiului avea deci, pentru inamic o importanță cu totul deosebită. Se înțelege prin urmare, că întru asigurarea victoriei pe valea Jiului, germano-austriacii nu numai că au pus în linie trupe de primul ordin, în frunte cu divizia 11-a bavareză, dar în acelaș timp și-au asigurat în spatele armatei de prima linie rezerva importantă a unei mari masse de cavalerie, care avea menirea în caz de victorie să înunde spre Sud și să taie, după cum era hotărît, retragerea armatei românești de la Orșova.

Este adevărat că în prima fază a bătăliei de la Jiu, norocul armelor se arăta a fi de partea dușmanului. Succesul planului germano-austriac se desemna lămurit, în timp ce noi continuam să ne retragem sub presiunea forțelor superioare inamice. Dar o mișcare de înconjurare, încercată și reușită de noi în momentul cel mai culminant al ofensivei vrăjmașe, schimbă dintr'odată întreaga situație, transformînd într'un adevărat dezastru pentru inamic aceia ce-i surîdea drept victorie sigură.

Două mii de prizonieri, 19 tunuri și 51 mitraliere rămîn în mîinile noastre; peste 1600 de morți îngropați de noi în urmă, acopere cîmpul de luptă, în timp ce dușmanul în dezordine încearcă să scape lanțului de fier în care e prins; ne mai văzînd scăpare, o parte din cavaleria germană își împușcă singură caii, ca să nu fie prinși de români; materialul de război cucerit sporește mereu, urmărirea inamicului continuă și desăvîrșește astfel victoria de la Jiu a neobositei noastre oștiri împotriva celor mai de seamă divizii germane. Prin proporțiile ei, atît în acțiunea noastră defensivă cît și în cea ofensivă din ultimul moment și care a hotărît victoria, bătălia de la Jiu a marcat în fiecare soldat român eroi din plămădeala acelora cu cari se mîndresc oștirile.

Odată cu noi la Jiu, armatele franceze cîștigau victoria de la Verdun „LA CARE ARMATA ROMANA A CONTRIBUIT ȘI EA", după cum o afirmă într'o declarație recentă ministrul muniților Franței, d. Albert Thomas.

*

In rezumat operațiunile noastre, după două luni și ceva de război, privite în ansamblul operațiunilor aliaților și în raport cu aceste operațiuni, au provocat o degarnisire a fronturilor inamice, înlesnind astfel succesul armatei generalului Sarrail la Sud, victoria de la Verdun pe frontul occidental și cele două victorii de pe Carso. Aceasta, ce-i drept, e-a costat pierderea Constanței, unde de sigur inamicul speră să-și asigure un port de submarine împotriva flotei rușești din marea Neagră; vrăjmașul înaintînd însă așa de mult în Dobrogea, e silit la rîndu-i să-și mobilizeze noi forțe însemnate, pe cari altfel le-ar fi aruncat într'o puternică ofensivă la Sud contra generalului Sarrail.

Caracterul operațiunilor ce vor urma au să aducă probabil în discuție fapte și elemente noi, cari vor creia și situațiuni noi.

MARILE VICTORII ITALIENE

Atacuri inamice respinse

Coltano, 27. — Comunicat oficial: Pe frontul Trentinului activitate a artileriei inamice pe muntele Pasubio și în apropierea muntelui Vanoi. Am înaintat pe povîrnișul dela Cima de Bocche, la Val Travignola.

Poziționea observatorului e aproape distrusă de artileria inamică.

Cu deosebire activă artileria inamică pe Carso, în contra liniilor noastre din zona muntelui Faiti și în spre Bicamale (Hudi-bog). Bateriile noastre au ripostat cu succes. S'a continuat cu strîngerea pradei de război părăsită de inamic pe cîmpul de luptă.

*

Eri s'a găsit pe o colină o baterie de tunuri de munte, compusă din 5 tunuri, dintre cari unul de 37 mm.

*

Aeroplane inamice au aruncat mai multe bombe deasupra localităților din josul Isonzului; au fost doi morți și cîțiva răniți. Unul din hidroavioanele noastre a bombardat lucrările inamice dela Punta Salvare, la intrarea golfului Pirano.

(Ag. Radio)

Amănunte asupra înfrîngerii austriacilor pe Carso

Londra, 24.— **Trupele de cari dispun austriacii nu mai sunt în stare să lupte în contra italienilor, fiindcă rușii au și bătut armatele austriace de prima linie, formate din cei mai buni soldați din landwehr-ul austriac și din trupele ungare.**

Iată ceea ce agravează situația de pe Carso.

Se va constata de asemenea deosebita importanță a acestei mari victorii italiene, care va fi de un mare ajutor României.

Astfel, Germania va fi nevoită să trimeată de urgență întăriri în Transilvania.

Războiul din Carpați întîmpină mai multe greutăți decît toate [illegible]rațiunile de pe celelalte fronturi, în acest sezon.

Dacă efectivul trupelor lui Falkenhayn nu va fi menținut și chiar mărit, — dacă aceasta va fi cu putință — episodul fortului Vaux dovedește că germanii riscă de a sfîrși printr'un dezastru. (Reuter)

Evenimentele din Grecia

Aliații au ocupat Kitros

Londra, 24. — Corespondentul agenției Reuter la Atena telegrafiază că forțele aliate au ocupat Katrina (Kitros), pentru a evita ciocniri între partizanii lui Venizelos și trupele guvernului. (Reuter)

Un decret al guvernului provizoriu

Paris, 25 (întîrziată). — Guvernul provizoriu grec instalat la Salonic a publicat un decret prin care garantează toate drepturile dobîndite în serviciul Statului funcționarilor publici, ofițerilor și subofițerilor armatelor de marină și uscat. (Agenția Radio).

Plecarea voluntarilor greci

Paris, 27.—Primul contingent al grecilor din Paris, angajați în armata guvernului provizoriu, va pleca astăseară cu destinațiunea pentru Salonic.

TELEGRAMA

M. S. Reginei către d-na general Dragalina

In urma încetărei din viață a regretatului general Dragalina, d-na Dragalina a primit din partea M. S. Reginei Maria, următoarea telegramă:

Nimeni mai bine de cît mine nu poate înțelege adîncimea durerei ce o încercați. Plîng cu d-v. pe bravul militar, fala țărei sale. Numele său va rămîne sfînt printre ăl acelor bravi căzuți pentru cauza cea mare. Bine voiți a exprima fiilor și fiicelor d-v. toată simpatia mea. Nici eu, nici copiii mei nu-i vor uita niciodată.

Dumnezeu să vă ajute a suporta marea jale ce vă atinge.

Maria.

Lupta între un submarin și trei vapoare

Paris, 24 (întîrziată). — Se comunică din Madrid că din portul Castellon s'a putut vedea o luptă între un transatlantic, două vapoare comerciale și un submarin, care însă era invizibil. S'au schimbat 40 de lovituri de tun la o distanță de 14 mile de coastă, în fața portului.

Vapoarele reușiră să fugărească submarinul, care nu se știe cărei națiuni aparținea. (Agenția Radio).

Pe frontul macedonean

Atacuri bulgărești respinse de sîrbi

Paris, 26. — In cotitura de la Cerna, bulgarii au atacat de trei ori pozițiunile sîrbești. Respinși pe toată linia printr'un foc violent de artilerie și de mitraliere, bulgarii s'au resfirat în tranșeele lor lăsînd un mare număr de morți.

Pe restul frontului, lupte de artilerie, fără acțiune de infanterie.

Avioanele Aliaților au bombardat lagărul inamic de la nord de Monastir.

In memoria prințului Mircea

Paris, 24. — Un serviciu religios a avut loc la biserica românească din Paris, în memoria Prințului Mircea. A oficiat arhimandritul Stefano. Printre numeroasa asistență se găseau: D. Briand, președintele consiliului, colonelul Renault, reprezentînd pe președintele republicei, prințul Petre al Muntenegrului, principesa Vera. D. Lahovary, ministrul României, D. Iswolsky, D. Bliss, însărcinatul de afaceri al Statelor-Unite și D. Louis-Dreyfus, consul general al României. (Ag. Radio.)

*** Cel mai bun dar ce se poate face în aceste vremuri unui brav soldat este o pereche de ciorapi groși și mănuși bune de lînă, cu care se poate feri de degerături.**

Pirateria germană

Paris. 24. — Societatea Lloyd din Londra anunță că steamerul american „Lanao", aparținînd portului Manilla, a fost torpilat de un submarin. De asemenea trei vapoare suedeze au fost torpilate.

Vaporul francez „Mogador" a fost scufundat în marea Mediterană. (Ag. Radio).

AUSTRO-GERMANII
deconcertați de rezistența românilor

Roma, 24. — Din Zürich: **Ziarul Innsbrucker Nachrichten publică un articol foarte simptomatic asupra situației militare din Carpați. Din acest articol — reprodus în parte și de Neue Züricher Nachrichten — reese marea dezamăgire încercată de austro-ungari față de împotrivirea îndîrjită a oștirei române în Carpați. Ziarul sus pomenit lasă să se înțeleagă că austro-germanii nu se așteptau la o asemenea împotrivire și că ea a deconcertat toate planurile lor. Ziarul privește cu o groază pe care nu poate s'o ascundă, o nouă campanie de iarnă și vorbește de faimoșii alpenjäger, cari după ghețările Alpilor din Trentin și Carnia, vor face cunoștință și cu asprimile Carpaților. Gazeta încheie reamintind într'un ton patetic, bucuriile Crăciunului de altă dată și exclamă: Pînă cînd va ține urgia asta? (A. T. I.)**

Orice vă trebue, găsiți îndată dînd un anunciu la MICA PUBLICITATE.